

Voorstel van wet van de heren Boot en Van Schaik tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek, het Wetboek van Koophandel, de Ziektewet, de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en de Wet Werkloosheidsvoorziening

(Overlijdensuitkering ten behoeve van nagelaten betrekkingen van werknemers)

VERSLAG VAN EEN MONDELING OVERLEG,
TEVENS EINDVERSLAG

Nr. 8

De bijzondere Commissie, belast met het voorbereidend onderzoek, achtte het wenselijk om naar aanleiding van de inhoud van de memorie van antwoord nader mondeling overleg te voeren met de indieners van het ontwerp.

Dit mondeling overleg vond 26 november 1969 plaats.

De commissie heeft de eer omtrent de gevoerde beraadslaging als volgt te rapporteren.

Een lid der commissie stelde het op prijs, indien de indieners alsnog nader zouden ingaan op de vraag waarom de mening van de S.E.R. over het wetsontwerp niet was ingewonnen. Hoewel het voor dit lid niet het voornaamste punt was, waartegen bedenkingen werden gekoesterd, was het passeren van de S.E.R. niettemin een belangrijke zaak geworden, nu blijkens de memorie van toelichting de wet niet voorziet in de mogelijkheid om de S.E.R. te horen over initiatief-wetsvoorstellen.

Belangrijker dan het hierboven vermelde punt was voor dit lid de vraag, hoe groot het aantal gevallen van nagelaten betrekkingen is, dat het wetsontwerp op het oog heeft. In dit verband werd er op gewezen, dat er voor weduwen reeds een aantal voorzieningen bestonden, met name de A.W.W.-voorzieningen alsmede andere pensioenvoorzieningen, doch dat er te dezen niets bestond ten behoeve van ongehuwde kostwinners en kostwinsters en daarmee gelijk te stellen gevallen.

Een ander lid bracht nogmaals het bezwaar naar voren, dat de voorgestelde regeling de mogelijkheid biedt om de uitkering bij overlijden zonder enige aftrek te laten cumuleren met alle aanspraken uit wettelijke en andere pensioenvoorzieningen, of met c.a.o. toezeggingen, die na de totstandkoming van de voorliggende regeling niet worden aangepast. Naar de mening van deze spreker zou dit tot een drievoudige uitkering kunnen leiden. Hij gaf in overweging, dat in de overgangsbepaling zou worden bepaald, dat de wettelijke uitkering in mindering wordt gebracht, voorzover reeds in een c.a.o. een voorziening is getroffen. In verband hiermede zou dan de tussenzin in artikel VI van het ontwerp, bestaande uit de woorden „welke vóór de inwerkingtreding van deze wet reeds waren vastgesteld”, moeten worden geschrapt.

Naar aanleiding van deze opmerkingen uit de commissie werd door de indieners allereerst opgemerkt, dat op het niet horen van de S.E.R. of de Sociale Verzekeringsraad in de memorie van antwoord reeds uitvoerig is ingegaan. Het horen van de S.E.R. of de S.V.R. is momenteel nog niet wettelijk geregeld bij voorstellen van wet, waartoe het initiatief niet van de Regering uitgaat. In verband hiermede hebben de indieners gemeend een tussenweg te moeten bewandelen. Het wetsontwerp met het voorlopig verslag en de memorie van antwoord is hunnerzijds rechtstreeks toegezonden aan de S.E.R. en de S.V.R., ten einde deze organen de gelegenheid te bieden voor het geval dit voor hen aanleiding zou kunnen zijn om hun zienswijze ter zake te geven. De Sociale Verzekeringsraad heeft inmiddels bij brief dd. 26 november 1969 aan de indieners laten weten, dat de raad het niet tot zijn taak rekent de sociaal-politieke merites van het voorstel van wet te beoordelen. Wel is de raad bereid de verzekeringstechnische aspecten daarvan in zijn eerstvolgende vergadering, welke zal worden gehouden op 18 de-

cember a.s., aan de hand van een door het secretariaat te ontwerpen nota te bezien. De S.E.R. heeft de brief, waarbij de indieners o.a. hun memorie van antwoord toezonden, nog niet behandeld.

Het invoeren van het begrip „kostwinner” in de voorliggende regeling zou een groot probleem opleveren, zo merkten de indieners verder op. In dit verband verwezen zij naar de moeilijkheden, die dit begrip teweeg heeft gebracht bij de uitvoering van de W.W.. Sprekers erkenden, dat het probleem van de kostwinners een aspect is, waaraan ook inderdaad nader aandacht dient te worden geschonken. Aangezien het echter hier een regeling betreft, waarbij zoveel mogelijk is aangesloten bij de criteria van de Ziektewet, meenden de indieners deze regeling niet te moeten aangrijpen om het kostwinnersprobleem op te lossen. Sprekers betoogden dan ook, dat dit aspect niet in de voorliggende regeling, doch zo mogelijk op korte termijn ten principale zal moeten worden opgelost.

Omtrent het aantal gevallen hadden de initiatiefnemers op dat moment niets aan de memorie van antwoord toe te voegen.

Ten aanzien van de cumulatie-bepaling zegden de indieners op grond van het algemene gevoelens van de commissie na enige discussie toe het artikel VI alsnog te wijzigen in de geest, zoals vanuit de commissie aan de indieners in overweging was gegeven. Deze wijziging zal alsnog in een nota van wijziging worden opgenomen. Deze nota zal, aldus de indieners, tevens een wijziging in verband met het vervallen van artikel 430 van het Wetboek van Koophandel alsook een zwevende datum voor het tijdstip van de inwerkingtreding van de wet inhouden.

Na deze opmerkingen van de indieners waren bij het lid, dat met het oog op de kostwinners bezwaren had tegen de voorgestelde regeling, de bedenkingen in dat opzicht nog niet weggenomen. Dit lid deelde mede deze aangelegenheid nog eens kritisch te willen bekijken en te willen nagaan, of het wetsontwerp ter zake niet zou kunnen worden geamendeerd.

Een ander lid informeerde nog, of de omschrijving in de derde alinea van artikel 1639/ van de categorieën, voor welke een uitkering verleend moet worden, wel voldoende is. Spreker vroeg zich af, of het niet gewenst zou zijn onder nagelaten betrekkingen óók te verstaan: „de ouders en kleinkinderen, voor zover zij plachten te worden onderhouden door de overledene”.

Voorts wilde dit lid weten, waarom de indieners in de regeling geen bepaling hadden opgenomen, welke cessie van de uitkeringen mogelijk zou maken.

Naar aanleiding van de eerste vraag merkten de indieners op,

dat de door het lid beoogde aanvulling van de omschrijving van de categorieën, voor welke een uitkering verleend moet worden, ook het probleem van het kostwinnerschap raakt. Verwijzende naar hetgeen zij reeds eerder daarover hadden opgemerkt, meenden zij, dat ook dit punt niet hier, doch ten principale zal moeten worden geregeld.

Met betrekking tot de nog in het voorlopig verslag in overweging gegeven uniformering van de redactie van het voorgestelde artikel 1639/ van het B.W. en die van artikel 35 van de Ziektewet gaven de indieners de voorkeur aan de handhaving van de voorgestelde redacties met het oog op de gelijkkluidendheid van de redactie van de bepalingen van het B.W. enerzijds en de Ziektewet anderzijds.

De mogelijkheid van cessie van de uitkeringen zal eveneens niet tot deze voorliggende regeling beperkt kunnen blijven. Ook dit is, zo stelden de indieners, een algemeen probleem, dat o.m. de aandacht van de S.V.R. heeft.

Met de mededeling van het bovenstaande acht de Bijzondere Commissie de openbare behandeling van het voorstel genoegzaam voorbereid.

Aldus vastgesteld 10 december 1969.

KIKKERT
 MAENEN
 KOEKOEK
 SINGER-DEKKER
 HOEKSTRA
 NELISSEN
 BOERSMA
 PEIJNENBURG
 VAN LEEUWEN
 VELLENGA
 JANSSEN
 RIETKERK
 VAN DER LEK
 KONING
 NYPELS
 BARENDREGT.